

»свѣтени отъ опитътъ ще знаѣтъ да ся задоволяватъ
»отъ тѣхното положение — колко и долно да бжде.
»Не е ли моето ненаситно славолюбие което е исто-
»чникътъ на злобитъ що тѣриж сега? Ние ще ся
»раздѣлимъ, безъ сжмнѣние, безъ да ся видимъ, ни-
»коги вѣки. Когито ще имате честъта да ся приемни-
»те отъ царьтъ, разкажи му какъ си мж намѣрилъ;
»увѣри го че азъ не кжлнж никакъ неговата справи-
»дливостъ, и кажи му че азъ съмъ понастояще ду-
»хомъ свободенъ и сжвѣтно спокоенъ повѣче отъ
»колкото бѣхъ въ врѣмето на благоденствието си.

»Слушательтъ на Менчикова ся удиви като го чу
да ся изразява по този начинъ. Той ся увѣри сжвър-
шено като чу и солдатитъ, които го водихъ, да под-
тврдяватъ сжщитъ нѣща.

»При раздѣленнето си, когито офицеринътъ го ви-
дѣ да ся качи въ окаяната си талига, той ся дока-
чи тврждѣ много, и не можя да ся не почуди за не-
говото душевно положение въ едно такова голѣмо
несчастье.

»Менчиковъ, щомъ достигна на мѣстото си, залови
ся да олесни и умѣкчи мжчнотнитъ: той отсѣче джр-
вета подобни за сжзидание на една кжца по покой-
на отъ колкото Сибирската колиба която му бѣхъ на-
значили за сѣденне. Не само той употребѣ осемтѣхъ
человѣка що водяше съ себе си, но и той самъ ся
залови да работи съ брадвата наедно съ другитъ.
Той почна отъ постройството на единъ параклисъ, до
когото, като остави единъ хаеъ, направи и четири
стаи, отъ които въ едната той спеше съ синьтъ си,
въ втората стояхъ дѣщеритъ му, а въ третята слу-
гитъ, четвѣртата я задѣржа да си тургатъ едно-дру-
го. Пжвородната му дѣщеря, наедно съ единъ слу-
га, имаха грижата да приготвяватъ ястието на мал-
цината тѣзи колонисти. По малката, съ помощъта то-
же на единъ слуга, бѣхъ опрѣдѣлени да пержтъ и да
кжриатъ дрѣхитъ имъ.

»Единъ благодѣтеленъ приятель, на когото името
не можихъ, ни Менчиковъ ни дѣцата му, да узнаѣтъ,
испрати имъ отъ Тоболскъ единъ бикъ, четири тѣлни